

Bruxelles, 20 februarie 2026
(OR. en)

6535/26

**Dosar interinstituțional:
2026/0045(COD)**

**CODIF 8
CODEC 271
EF 41
ECOFIN 233**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	18 februarie 2026
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare, a întreprinderilor de investiții, a întreprinderilor de administrare a investițiilor și a administratorilor fondurilor de investiții alternative care aparțin unui conglomerat financiar (codificare)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor propunerea de codificare a Comisiei menționată în subiect (COM(2026) 74 final - 2026/0045 (COD) and Annexes 1 to 4).

Delegațiile sunt invitate să își transmită observațiile pe marginea propunerii de codificare până vineri, 27 martie 2026 la următoarele adrese:

Codification@consilium.europa.eu ȘI sj-codification@ec.europa.eu

Se atrage atenția delegațiilor asupra Ghidului practic privind codificarea (documentele 14722/14 + COR 1).

Anexă: COM (În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2026) 74 final)



Bruxelles, 17.2.2026
COM(2026) 74 final

2026/0045 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare, a întreprinderilor de investiții, a întreprinderilor de administrare a investițiilor și a administratorilor fondurilor de investiții alternative care aparțin unui conglomerat financiar (codificare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. În contextul unei Europe a cetățenilor, Comisia acordă o mare importanță simplificării și clarității dreptului Uniunii în scopul de a-l face mai lizibil și mai accesibil cetățeanului, oferindu-i astfel posibilității sporite de a face uz de drepturile specifice care îi sunt conferite.

Dar acest obiectiv nu va putea fi atins atât timp cât va persista un număr mult prea mare de dispoziții care, fiind modificate de nenumărate ori și adeseori în mod substanțial, se găsesc dispersate parte în actul original, parte în actele modificatoare ulterioare. Astfel, pentru a identifica dispozițiile în vigoare, este necesară o muncă de cercetare și de comparare a unui număr mare de acte.

Prin urmare, claritatea și transparența dreptului depind și de codificarea legislației adeseori modificată.

2. La 1 aprilie 1987, Comisia a dat instrucțiuni¹ serviciilor sale de a realiza codificarea tuturor actelor cel mai târziu după a zecea lor modificare, menționând că este vorba despre o cerință minimală și că, în vederea clarității și a bunei înțelegeri a dispozițiilor acestora, serviciile responsabile ar trebui să codifice textele la intervale și mai scurte.
3. Concluziile președinției Consiliului European de la Edimbourg, din decembrie 1992, au confirmat aceste imperative², subliniind importanța codificării care asigură o securitate juridică în ceea ce privește dreptul aplicabil la un moment dat în legătură cu o problemă specifică.

Codificarea trebuie realizată respectând cu strictețe procedura normală de adoptare a actelor Uniunii.

Întrucât nici o modificare de substanță nu poate fi introdusă în actele care fac obiectul codificării, Parlamentul European, Consiliul și Comisia au convenit, prin acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994, că, în vederea adoptării rapide a actelor codificate, ar putea fi utilizată o procedură accelerată.

4. Obiectul prezentei propuneri este codificarea Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului³. Noua directivă se substituie diverselor acte care îi sunt încorporate⁴; prezenta propunere păstrează în totalitate conținutul actelor astfel codificate și se limitează la a le regrupa, aducând numai adaptările de formă cerute de însăși operația de codificare.
5. Prezenta propunere de codificare a fost elaborată pe baza unei consolidări prealabile, în toate limbile oficiale, a textului Directivei 2002/87/CE și a actelor care au modificat-o, efectuată prin intermediul unui sistem informatic, de către Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene. În cazul articolelor renumerotate, corelația între vechea numerotare și cea nouă este prezentată în tabelul de corespondență din anexa IV la directiva codificată.

¹ COM(87) 868 PV.

² A se vedea anexa 3 din partea A a concluziilor menționate mai sus.

³ Înscrișă în programul legislativ pentru 2025.

⁴ A se vedea anexa III, partea A, la prezenta propunere.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare , a întreprinderilor de investiții, a întreprinderilor de administrare a investițiilor și a administratorilor fondurilor de investiții alternative care aparțin unui conglomerat financiar (codificare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene , în special articolul 53 alineatul (1) ,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁵,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:



- (1) Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁶ a fost modificată de mai multe ori și⁷ în mod substanțial. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice respectiva directivă.

↓ 2002/87/CE considerentul 5
(adaptat)

- (2) Pentru a fi eficientă, supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare , a întreprinderilor de investiții, a întreprinderilor de administrare a investițiilor și a administratorilor fondurilor de investiții alternative (entități reglementate) care aparțin unui conglomerat financiar

⁵ JO C [...], [...], p. [...].

⁶ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/87/oj>).

⁷ A se vedea anexa III, partea A.

trebuie să se aplice tuturor conglomeratelor care desfășoară activități financiare trans-sectoriale semnificative, acest lucru fiind stabilit prin atingerea anumitor praguri, indiferent de structura lor. Supravegherea suplimentară trebuie să cuprindă toate activitățile financiare prevăzute de legislația financiară sectorială, precum și toate entitățile care desfășoară acest tip de activități ca activitate principală.

↓ 2011/89/UE considerentul 1
(adaptat)

- (3) Directiva 2002/87/CE a conferit autorităților competente din sectorul financiar competențe și instrumente suplimentare în vederea supravegherii grupurilor compuse din numeroase entități reglementate care își desfășoară activitatea în diverse sectoare ale piețelor financiare. Aceste grupuri (conglomerate financiare) sunt expuse riscurilor (riscuri de grup) printre care se numără: riscul de contaminare, în cazul în care riscul se propagă de la un capăt la celălalt al grupului; concentrarea riscurilor, în cazul în care același tip de risc apare în diverse părți ale grupului în același timp; complexitatea gestionării a numeroase entități juridice foarte diferite; posibilele conflicte de interese; și provocarea alocării capitalului reglementat la toate entitățile reglementate care sunt parte a conglomeratului financiar, evitând astfel utilizarea multiplă a capitalului. Pe lângă supravegherea individuală, consolidată sau de grup, conglomeratele financiare ar trebui să facă obiectul unei supravegheri suplimentare fără a se suprapune acestora sau a afecta grupul, indiferent de structura juridică a grupului.

↓ 2011/89/UE considerentul 3
(adaptat)

- (4) Este necesară identificarea conglomeratelor financiare de pe întreg teritoriul Uniunii în funcție de măsura în care sunt expuse riscurilor de grup, pe baza orientărilor generale comune elaborate de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁸ (ABE), de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁹ (AEAPO) și de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰ (AEVMP), în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și respectiv din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, prin intermediul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere (Comitetul comun). De asemenea, este importantă aplicarea într-un mod

⁸ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

⁹ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1094/oj>).

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

bazat pe risc a prevederilor referitoare la derogarea de la aplicarea supravegherii suplimentare, conform respectivelor orientări generale. Acest lucru prezintă o importanță deosebită în cazul marilor conglomerate financiare internaționale.

↓ 2002/87/CE considerentul 6

- (5) Deciziile de a nu include o anumită entitate în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare trebuie adoptate după ce s-a analizat, între altele, dacă entitatea în cauză intră sau nu sub incidența supravegherii consolidate a grupului în conformitate cu normele sectoriale.
-

↓ 2002/87/CE considerentul 7
(adaptat)

- (6) Autoritățile competente trebuie să aibă posibilitatea de a evalua, la nivel consolidat, situația financiară a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar, mai ales în ceea ce privește solvabilitatea acestora (inclusiv eliminarea utilizării suprapuse a instrumentelor de capital propriu), concentrările riscurilor și tranzacțiile în interiorul grupului.
-

↓ 2002/87/CE considerentul 8
(adaptat)

- (7) Conglomeratele financiare sunt adeseori administrate pe baza ramurilor lor de activitate care nu coincid pe deplin cu structurile juridice ale conglomeratului.
-

↓ 2002/87/CE considerentul 9

- (8) Toate conglomeratele financiare care fac obiectul unei supravegheri complementare trebuie să dispună de un coordonator desemnat din rândul autorităților competente implicate.
-

↓ 2002/87/CE considerentul 10

- (9) Sarcinile de coordonator nu trebuie să afecteze sarcinile și responsabilitățile autorităților competente prevăzute de normele sectoriale.
-

↓ 2002/87/CE considerentul 11
(adaptat)

- (10) Autoritățile competente implicate și, în special, coordonatorul trebuie să dispună de mijloacele necesare pentru a obține din partea entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar sau din partea altor autorități competente informațiile necesare în vederea îndeplinirii misiunii lor de supraveghere suplimentară.

↓ 2011/89/UE considerentul 4
(adaptat)

- (11) Monitorizarea exhaustivă și adecvată a riscurilor de grup în cadrul conglomeratelor financiare internaționale mari și complexe, precum și supravegherea politicilor de capital la nivel de grup sunt posibile doar dacă autoritățile competente nu trebuie să se limiteze la cadrul național al mandatului lor pentru a colecta informații prudențiale și a planifica măsurile de supraveghere. Prin urmare, autoritățile competente considerate cele mai implicate în supravegherea unui conglomerat financiar trebuie să coordoneze între ele supravegherea suplimentară a conglomeratelor financiare internaționale între autoritățile competente considerate cele mai implicate în supravegherea suplimentară a unui conglomerat. Colegiile autorităților competente relevante ale unui conglomerat financiar ar trebui să reflecte natura complementară a prezentei directive și să nu duplece sau să înlocuiască, ci să aducă astfel valoare adăugată activităților colegiilor existente pentru subgrupul bancar și cel al asigurărilor din conglomeratele financiare respective. Colegiul unui conglomerat financiar ar trebui să fie constituit numai acolo unde nu există nici colegiu bancar, nici colegiu sectorial al întreprinderilor de asigurare.
-

↓ 2002/87/CE considerentul 12
(adaptat)

- (12) Este necesară cooperarea între autoritățile care răspund de supravegherea entităților reglementate în special prin punerea în aplicare a unor acorduri speciale de cooperare între autoritățile care răspund de supravegherea entităților care fac parte din același conglomerat financiar.
-

↓ 2011/89/UE considerentul 5
(adaptat)

- (13) Pentru a se asigura o supraveghere de reglementare adecvată, este necesar ca structura juridică și structura de conducere și organizațională a conglomeratelor financiare, inclusiv toate entitățile reglementate, filialele nereglementate și sucursalele importante ale băncilor, întreprinderile de asigurare sau de reasigurare și conglomeratele financiare cu activități transfrontaliere, să fie supravegheate de ABE, AEAPO, AEVMP (denumite împreună „AES”) și de Comitetul comun, după caz, iar informațiile să fie puse la dispoziția autorităților competente relevante.
-

↓ 2011/89/UE considerentul 6

- (14) Pentru a asigura o supraveghere suplimentară eficientă a entităților reglementate din cadrul unui conglomerat financiar, în special în cazul în care sediul uneia dintre filialele sale se află într-o țară terță, întreprinderile cărora li se aplică prezenta directivă ar trebui să includă orice întreprindere, în special orice instituție de credit care are sediul social într-o țară terță și care ar avea nevoie de o autorizație în cazul în care sediul său social s-ar afla pe teritoriul Uniunii.

↓ 2011/89/UE considerentul 7
(adaptat)

- (15) Pentru a contribui la stabilitatea pieței interne a serviciilor financiare, supravegherea suplimentară a conglomeratelor internaționale financiare mari și complexe necesită o coordonare la nivelul Uniunii. În acest scop, autoritățile competente trebuie să convină asupra abordărilor prudențiale care urmează a fi aplicate acestor conglomerate financiare. AES ar trebui să elaboreze, în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și respectiv Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, și prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune pentru aceste abordări comune, asigurând astfel un cadru prudențial exhaustiv al instrumentelor și competențelor de supraveghere puse la dispoziție în directivele privind activitatea bancară, activitatea de asigurare, valorile mobiliare și conglomeratele financiare. Orientările generale prevăzute în prezenta directivă ar trebui să reflecte natura complementară a supravegherii în temeiul respectivei directive și să completeze supravegherea specifică fiecărui sector prevăzută de Directivele 2009/138/CE¹¹, 2011/61/UE¹², 2013/36/UE¹³, și 2014/65/UE¹⁴ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

↓ 2011/89/UE considerentul 8
(adaptat)

- (16) Există o necesitate reală de a monitoriza și a controla riscurile de grup la care ar putea fi expuse conglomeratele financiare din cauza participațiilor pe care le dețin în alte societăți. Pentru cazurile în care competențele specifice de supraveghere prevăzute de prezenta directivă se dovedesc insuficiente, autoritățile de supraveghere trebuie să elaboreze metode alternative de tratare a acestor riscuri și de luare în considerare a acestora în mod corespunzător, de preferință în cadrul lucrărilor desfășurate de AES prin intermediul Comitetului comun. Dacă o participație reprezintă singurul element de identificare a unui conglomerat financiar, supraveghetorii ar trebui să aibă posibilitatea de a evalua dacă grupul este expus riscului de grup și de a-l scuti de supravegherea suplimentară, dacă este cazul.

¹¹ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

¹² Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/61/oj>).

¹³ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

¹⁴ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

↓ 2011/89/UE considerentul 11
(adaptat)

- (17) Simulările de criză ar trebui să aibă loc în mod regulat pentru subgrupurile bancare și de asigurări ale unui conglomerat financiar, dar este rolul coordonatorului desemnat în conformitate cu prezenta directivă să decidă caracterul adecvat, parametrii și momentul în care trebuie efectuată o simulare de criză pentru un anumit conglomerat financiar în ansamblu. Pentru simulările de criză desfășurate în întreaga Uniune de către AES într-un context sectorial specific, rolul Comitetului comun ar trebui să fie acela de a se asigura că simulările au loc în mod concordant în toate sectoarele. Din acest motiv, AES, prin intermediul Comitetului comun, ar trebui să poată dezvolta parametri suplimentari pentru simulările de criză desfășurate în întreaga Uniune, din care să reiasă riscurile specifice de grup care apar în mod tipic în cadrul conglomeratelor financiare și ar trebui să poată publica rezultatele la respectivele simulări de criză, în cazurile permise de legislația din sector. Ar trebui să se țină seama de experiența acumulată în simulările de criză desfășurate anterior în întreaga Uniune. De exemplu, aceste simulări ar trebui să țină cont de riscurile de lichiditate și de insolvabilitate ale conglomeratelor financiare.
-

↓ 2002/87/CE considerentul 13
(adaptat)

- (18) Entitățile reglementate cu sediul în Uniune pot face parte dintr-un conglomerat financiar al cărui sediu se află în afara Uniunii . Aceste entități reglementate trebuie să fie, de asemenea, supuse unui regim de supraveghere suplimentară adecvat și echivalent care să urmărească aceleași obiective și obținerea acelorași rezultate ca și dispozițiile prezentei directive. În acest scop, o importanță deosebită trebuie acordată transparenței normelor și schimbului de informații cu autoritățile din țările terțe cu privire la toate aspectele relevante.
-

↓ 2002/87/CE considerentul 14

- (19) Nu se poate preconiza instituirea unui regim de supraveghere suplimentară echivalent și adecvat decât în cazul în care autoritățile de supraveghere din țara terță în cauză au acceptat să colaboreze cu autoritățile competente implicate în ceea ce privește metodele de desfășurare a unei supravegheri suplimentare asupra entităților reglementate din cadrul unui conglomerat financiar, precum și obiectivele care trebuie atinse în acest scop.
-

↓ 2002/87/CE considerentul 15

- (20) Prezenta directivă nu impune autorităților competente obligația de a divulga Comitetului pentru conglomerate financiare informații care fac obiectul obligației de confidențialitate în temeiul prezentei directive sau al altor directive sectoriale.
-

↓ 2011/89/UE considerentul 15
(adaptat)

- (21) Pentru a îmbunătăți supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adaptările tehnice ale [X] prezentei [X] directive în legătură cu definițiile, alinierea terminologiei și metodele de calcul prevăzute în [X] aceasta [X]. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți [X] și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.¹⁵ În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, [X] Parlamentul European și Consiliul [X] primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate [X].

↓ 2002/87/CE considerentul 16
(adaptat)

- (22) [X] Deoarece [X] obiectivul [X] prezentei directive [X], anume stabilirea de norme privind supravegherea prudențială a [X] entităților reglementate [X] care aparțin unui conglomerat financiar, nu se poate realiza în mod satisfăcător de către statele membre [X] dar, [X], având în vedere amploarea și [X] sau [X] efectele acțiunii preconizate, aceasta poate fi realizată mai bine la nivel [X] Uniunii, [X], [X] aceasta [X] poate [X] adopta [X] măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității [X] astfel cum este definit [X] la articolul 5 din Tratatul [X] privind Uniunea Europeană [X]. În conformitate cu principiul proporționalității [X] astfel cum este definit [X] la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului [X] menționat [X]. Având în vedere faptul că prezenta directivă stabilește norme minime, statele membre pot adopta norme mai stricte.

↓ 2002/87/CE considerentul 17

- (23) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile enunțate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

↓

- (24) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și datele de aplicare a directivelor menționate în anexa III, partea B,

¹⁵ JO L 123, 12.2.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

⊠ OBIECT ⊠ ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește normele pentru organizarea supravegherii suplimentare a entităților reglementate care au obținut o autorizație în conformitate cu articolul 5 din Directiva articolul 8 din Directiva 2013/36/UE, articolul 5 din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶, articolul 14 din Directiva 2009/138/CE sau articolele 6 – 11 din Directiva 2011/61/UE și care aparțin unui conglomerat financiar.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive ⊠ , se aplică următoarele definiții ⊠ :

1. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit ⊠ conform definiției de la ⊠ articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷;
2. „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere de asigurare ⊠ conform definiției de la ⊠ articolul 13 punctele 1, 2 ⊠ sau ⊠ 3 din Directiva 2009/138/CE;
3. „întreprindere de investiții” înseamnă o întreprindere de investiții ⊠ conform definiției de la ⊠ articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE, inclusiv ⊠ o întreprindere de investiții recunoscută dintr-o țară terță conform definiției de ⊠ la articolul 4 alineatul (1) punctul din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau o întreprindere al cărei sediu social se află într-o țară terță și care ar avea nevoie de o autorizație în temeiul Directivei 2014/65/UE în cazul în care sediul său social s-ar afla pe teritoriul Uniunii;
4. „entitate reglementată” înseamnă o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o întreprindere de investiții, o societate de administrare a activelor sau un administrator de fonduri de investiții alternative;

¹⁶ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/65/oj>).

¹⁷ Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

5. „societate de administrare a activelor” înseamnă o societate de administrare ☒ conform definiției de la ☒ articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE sau o întreprindere al cărei sediu social se află într-o țară terță și care ar avea nevoie de o autorizație conform directivei respective în cazul în care sediul său social s-ar afla în Uniune;
6. „administrator de fonduri de investiții alternative” înseamnă administratorul unui fond de investiții alternative ☒ conform definiției de la ☒ articolul 4 alineatul (1) literele (b), (l) și (ab) din Directiva 2011/61/UE sau o întreprindere al cărei sediu social se află într-o țară terță și care ar avea nevoie de o autorizație conform directivei respective în cazul în care sediul său social s-ar afla în Uniune;
7. „întreprindere de reasigurare” înseamnă o întreprindere de reasigurare ☒ conform definiției de la ☒ articolul 13 punctele 4, 5 sau 6 din Directiva 2009/138/CE sau un vehicul investițional în sensul ☒ conform definiției de la ☒ articolul 13 punctul 26 din Directiva 2009/138/CE;

↓ 2019/2034 art. 59

8. „norme sectoriale” înseamnă actele juridice ale Uniunii privind supravegherea prudențială a entităților reglementate, în special Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Regulamentul (UE) nr. 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸, Directivele 2009/138/CE, 2013/36/UE, și 2014/65/UE și (UE) 2019/2034 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹;

↓ 2011/89/UE art 2. pt.1 (adaptat)

9. „sector financiar” înseamnă un sector format din una sau mai multe dintre entitățile menționate în continuare:
- (a) o instituție de credit, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii auxiliare ☒ conform definiției de la ☒ articolul 4 alineatul (1) punctele 1, 26 sau 18 din ☒ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ☒ (denumite în mod colectiv „sector bancar”);
 - (b) o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare sau un holding de asigurare ☒ conform definiției de la ☒ articolul 13 punctele 1, 2, 4 sau 5 sau ☒ la ☒ articolul 212 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2009/138/CE (denumite în mod colectiv „sectorul asigurărilor”);
 - (c) o întreprindere de investiții ☒ conform definiției de la ☒ articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din ☒ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ☒ (denumită în mod colectiv „sectorul serviciilor de investiții”);

¹⁸ Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

¹⁹ Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

10. „întreprindere mamă” înseamnă o întreprindere mamă conform definiției de la articolul 2 punctul 9 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁰ sau orice întreprindere care, în opinia autorităților competente, exercită efectiv o influență dominantă asupra unei alte întreprinderi;
11. „filială” înseamnă o filială conform definiției de la articolul 2 punctul 10 din Directiva 2013/34/UE sau orice întreprindere asupra căreia, potrivit opiniei autorităților competente, o întreprindere mamă exercită în mod efectiv o influență dominantă sau toate filialele unei întreprinderi filiale;
12. „participație” înseamnă un interes de participare conform definiției de la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2013/34/UE, sau deținerea, în mod direct sau indirect, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei întreprinderi;
13. „grup” înseamnă un grup de întreprinderi format dintr-o întreprindere mamă, filialele acesteia și entitățile în cadrul cărora întreprinderea mamă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și întreprinderile între care există o relație în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE și toate subgrupurile grupului;
14. „control” înseamnă relația dintre o întreprindere mamă și o filială, în sensul articolului 22 din Directiva 2013/34/UE, sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;
15. „legături strânse” înseamnă situația în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate prin control sau participație sau o situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt permanent legate aceeași persoană printr-o relație de control;
16. „conglomerat financiar” înseamnă un grup sau subgrup în care o entitate reglementată se află la conducerea grupului sau subgrupului sau cel puțin una dintre filialele acelui grup sau subgrup este o entitate reglementată și care îndeplinește următoarele condiții:
 - (a) în cazul în care o entitate reglementată este la conducerea grupului sau subgrupului:
 - (i) aceasta este fie întreprinderea mamă a unei entități din sectorul financiar, fie o entitate care deține o participație într-o entitate din sectorul financiar, fie o entitate legată de o entitate din sectorul financiar printr-o relație în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE;
 - (ii) cel puțin una dintre entitățile grupului sau subgrupului aparține sectorului asigurărilor și cel puțin o entitate aparține sectorului bancar sau sectorului de servicii de investiții;
 - (iii) activitățile consolidate sau agregate ale entităților grupului sau subgrupului în sectorul asigurărilor și ale entităților în sectorul bancar și în sectorul serviciilor de investiții sunt semnificative în sensul articolului 3 alineatul (2) sau (3) din prezenta directivă;
 - (b) în cazul în care la conducerea grupului sau subgrupului nu se află o entitate reglementată:

²⁰ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

- (i) activitățile grupului sau subgrupului se desfășoară în principal în sectorul financiar în sensul articolului 3 alineatul (1);
 - (ii) cel puțin una dintre entitățile grupului sau subgrupului aparține sectorului asigurărilor și cel puțin o entitate aparține sectorului bancar sau sectorului de servicii de investiții;
 - (iii) activitățile consolidate sau agregate ale entităților grupului sau subgrupului în sectorul asigurărilor și ale entităților în sectorul bancar și în sectorul serviciilor de investiții sunt semnificative în sensul articolului 3 alineatul (2) sau (3);
17. „holding financiar mixt” înseamnă o întreprindere mamă diferită de o entitate reglementată, care, împreună cu filialele sale, dintre care cel puțin una este o entitate reglementată cu sediul social în interiorul Uniunii, și cu alte entități, constituie un conglomerat financiar;
18. „autorități competente” înseamnă autoritățile naționale ale statelor membre care dispun de competența legală sau de reglementare necesară pentru a supraveghea entitățile reglementate în mod individual sau la nivelul întregului grup;
19. „autorități competente implicate” înseamnă:
- (a) autoritățile competente care răspund de supravegherea sectorială consolidată a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar, în special a ultimei întreprinderi mamă a unui sector;
 - (b) coordonatorul desemnat în conformitate cu articolul 12, în cazul în care acesta este diferit de autoritățile menționate la litera (a);
 - (c) alte autorități competente, în cazul în care autoritățile menționate la literele (a) și (b) consideră acest lucru oportun;
20. „tranzacții în interiorul grupului” înseamnă toate tranzacțiile prin care o entitate reglementată care aparține unui conglomerat financiar recurge direct sau indirect la alte întreprinderi din cadrul aceleiași grup sau la orice persoană fizică sau juridică ce are legături strânse cu întreprinderile din cadrul acestui grup în vederea îndeplinirii unei obligații de natură contractuală sau nu, cu titlu oneros sau nu;
21. „concentrarea riscurilor” înseamnă toate expunerile la risc care prezintă un potențial de pierdere suficient de mare pentru a pune în pericol solvabilitatea sau poziția financiară în general a entităților reglementate din conglomeratul financiar și care pot fi determinate de riscurile de contrapartidă/de credit, de investiții, asigurare sau de piață, precum și de alte riscuri, sau de o combinație sau interacțiune a acestor riscuri.

Până la intrarea în vigoare a oricăror standarde tehnice de reglementare adoptate în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) litera (b), opinia menționată la punctul 19 litera (c) ține seama, în mod special, de cota de piață deținută de entitățile reglementate din cadrul conglomeratului financiar în alte state membre, în special în cazul în care această cotă este mai mare de 5 %, precum și de importanța în cadrul conglomeratului financiar a oricărei entități reglementate cu sediul în alt stat membru.

Articolul 3

Praguri pentru identificarea conglomeratelor financiare

(1) Se consideră că activitățile unui grup se desfășoară în principal în sectorul financiar în sensul articolului 2 primul paragraf punctul 16 litera (b) punctul (i) în cazul în care raportul dintre totalul bilanțului entităților din sectorul financiar reglementate și nereglementate din cadrul grupului în ansamblul său și, respectiv, totalul bilanțului grupului este mai mare de 40 %.

(2) Se consideră că activitățile diferitelor sectoare financiare sunt semnificative în sensul articolului 2 primul paragraf punctele 16 litera (a) punctul (iii) sau 16 litera (b) punctul (iii), pentru fiecare sector financiar în parte, în cazul în care valoarea medie a raportului dintre totalul bilanțului sectorului financiar în cauză și totalul bilanțului entităților din sectorul financiar al grupului și valoarea medie a raportului dintre cerințele de solvabilitate ale aceluiași sector financiar și cerința de solvabilitate totală a entităților din sectorul financiar al grupului depășesc 10 %.

În sensul prezentei directive, sectorul financiar cel mai puțin important în cadrul unui conglomerat financiar este cel care prezintă media cea mai scăzută, iar sectorul financiar cel mai important în cadrul unui conglomerat financiar este cel care prezintă media cea mai ridicată. În scopul calculării mediei și pentru a determina care este sectorul financiar cel mai puțin important și care este sectorul financiar cel mai important, sectorul bancar și cel al serviciilor de investiții sunt luate în considerare împreună.

Societățile de administrare a activelor sunt adăugate sectorului căruia îi aparțin în cadrul grupului; dacă nu aparțin în mod exclusiv unui sector din cadrul grupului, ele sunt adăugate sectorului financiar celui mai puțin important.

Administratorii fondurilor de investiții alternative sunt adăugați sectorului căruia îi aparțin în cadrul grupului. Dacă nu aparțin în mod exclusiv unui sector din cadrul grupului, sunt adăugați sectorului financiar celui mai puțin important.

(3) Se consideră, de asemenea, că activitățile trans-sectoriale sunt importante în sensul articolului 2 primul paragraf punctele 16 litera (a) punctul (iii) sau 16 litera (b) punctul (iii) în cazul în care totalul bilanțului sectorului financiar cel mai puțin important în cadrul grupului este mai mare de 6 miliarde EUR.

În cazul în care grupul nu atinge pragul menționat la alineatul (2), autoritățile competente implicate pot decide de comun acord să nu mai considere grupul un conglomerat financiar. De asemenea, acestea pot decide să nu aplice dispozițiile articolelor 7, 8 sau 9 în cazul în care consideră că includerea grupului în sfera de aplicare a prezentei directive sau aplicarea unor asemenea dispoziții nu este necesară sau ar fi inoportună sau ar deveni o sursă de confuzie având în vedere obiectivele supravegherii suplimentare.

Deciziile luate în conformitate cu prezentul alineat se notifică celorlalte autorități competente și sunt făcute publice de către autoritățile competente, mai puțin în cazul unor situații excepționale.

(4) În cazul în care grupul atinge pragul menționat la alineatul (2), dar sectorul financiar cel mai puțin important nu depășește 6 miliarde EUR, autoritățile competente implicate pot decide de comun acord să nu considere grupul un conglomerat financiar. De asemenea, acestea pot decide să nu aplice dispozițiile articolelor 7, 8 sau 9 în cazul în care consideră că includerea grupului în sfera de aplicare a prezentei directive sau aplicarea unor asemenea dispoziții nu este necesară sau ar fi inoportună sau ar deveni o sursă de confuzie având în vedere obiectivele supravegherii suplimentare.

Deciziile luate în conformitate cu prezentul alineat se notifică celorlalte autorități competente și sunt făcute publice de către autoritățile competente, mai puțin în cazul unor situații excepționale.

↓ 2002/87/CE

(5) În sensul aplicării alineatelor (1), (2) și (3), autoritățile competente implicate pot, de comun acord:

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 2 litera (b)

(a) să excludă o entitate de la calcularea rapoartelor, în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (5) cu excepția cazului în care entitatea s-a mutat dintr-un stat membru într-o țară terță și nu există nicio dovadă care să indice că entitatea și-a schimbat sediul pentru a evita reglementările;

↓ 2002/87/CE

(b) să ia în considerare respectarea pragurilor prevăzute la alineatele (1) și (2) timp de trei ani consecutivi pentru a evita schimbările bruște de regim și să nu ia în considerare respectarea acestor praguri în cazul unor modificări considerabile în structura grupului;

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 2 litera (b)

(c) să excludă una sau mai multe participații în sectorul mai puțin important dacă aceste participații sunt hotărâtoare pentru identificarea unui conglomerat financiar și prezintă, la nivel colectiv, un interes neglijabil cu privire la obiectivele supravegherii suplimentare.

↓ 2002/87/CE

În cazul în care un conglomerat financiar a fost identificat în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3), deciziile menționate la primul paragraf din prezentul alineat se iau pe baza unei propuneri înaintate de coordonatorul conglomeratului financiar în cauză.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 2 litera (c)

(6) În sensul aplicării alineatelor (1) și (2), autoritățile competente implicate pot, în cazuri excepționale și de comun acord, să înlocuiască criteriul bazat pe totalul bilanțului cu unul sau mai mulți dintre parametrii următori sau să integreze unul sau mai mulți dintre acești parametri, în cazul în care autoritățile consideră că aceștia prezintă un interes deosebit în scopul

supravegherii suplimentare în temeiul prezentei directive: structura veniturilor, activitățile în afara bilanțului, activele totale aflate în gestionare.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

(7) În sensul aplicării alineatelor (1) și (2), în cazul în care rapoartele care sunt menționate la aceste alineate scad sub nivelul de 40 % și, respectiv, 10 % pentru conglomeratele care fac deja obiectul supravegherii suplimentare, se aplică un raport mai mic stabilit la 35 % și, respectiv, 8 % pe parcursul celor trei ani următori, pentru a evita schimbări bruște de regim.

În mod similar, în sensul aplicării alineatului (3), în cazul în care totalul bilanțului sectorului financiar cel mai puțin important în cadrul grupului scade sub 6 miliarde euro pentru conglomeratele care fac deja obiectul supravegherii suplimentare, un prag inferior stabilit la 5 miliarde euro se aplică pe parcursul celor trei ani următori, pentru a evita schimbări bruște de regim.

Pe parcursul perioadei menționate de prezentul alineat, cu acordul celorlalte autorități competente implicate, coordonatorul poate decide ca rapoartele sau sumele mai mici menționate de prezentul alineat să nu mai fie aplicabile.

(8) Calculele privind bilanțul menționate de prezentul articol se efectuează pe baza totalului bilanțului agregat al entităților din cadrul grupului, conform conturilor anuale ale acestora. În scopul efectuării calculelor respective , întreprinderile în cadrul cărora se deține o participație sunt luate în considerare până la nivelul sumei din totalul bilanțului care corespunde cotei proporționale agregate deținută de grup. Cu toate acestea, în cazul în care sunt disponibile conturi consolidate, acestea se utilizează în locul conturilor agregate.

Cerințele de solvabilitate menționate la alineatele (2) și (3) se determină în conformitate cu dispozițiile normelor sectoriale relevante.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 2 litera (d)
(adaptat)

(9) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 (ABE), Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 (AEAPO) sau Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 (AEVMP) (denumite împreună „AES”) , elaborează, prin intermediul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere (Comitetul comun), orientări generale comune în vederea realizării convergenței practicilor de supraveghere în ceea ce privește aplicarea alineatelor (2) - (6) din prezentul articol.

(10) Autoritățile competente reevaluează anual derogările de la aplicarea supravegherii suplimentare și revizuesc indicatorii cantitativi prevăzuți în prezentul articol și evaluările de risc efectuate pentru grupurile financiare.

↓ 2002/87/CE

Articolul 4

Identificarea unui conglomerat financiar

(1) Autoritățile competente care au autorizat entități reglementate identifică, în temeiul articolelor 2, 3 și 5, orice grup care intră în sfera de aplicare a prezentei directive.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 3 litera (a)

În acest sens:

- (a) autoritățile competente care au autorizat entități reglementate care aparțin grupului colaborează strâns,
 - (b) în cazul în care o autoritate competentă consideră că o entitate reglementată autorizată de respectiva autoritate competentă aparține unui grup care poate fi un conglomerat financiar și care nu a fost încă identificat în conformitate cu prezenta directivă, autoritatea competentă își prezintă opinia celorlalte autorități competente implicate și Comitetului comun.
-

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 1 litera (a)

(2) Coordonatorul desemnat în conformitate cu articolul 12 informează întreprinderea-mamă care se află la conducerea grupului sau, în absența unei întreprinderi-mamă, entitatea reglementată care prezintă bilanțul total cel mai ridicat în sectorul financiar cel mai important al grupului, cu privire la faptul că grupul a fost identificat ca fiind un conglomerat financiar, precum și cu privire la desemnarea coordonatorului.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 3 litera (b)

Coordonatorul informează în acest sens și autoritățile competente care au autorizat entitățile reglementate din cadrul grupului și autoritățile competente ale statului membru în care își are sediul social holdingul financiar mixt, precum și Comitetul comun.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 3 litera (c)
(adaptat)

(3) Comitetul comun publică și actualizează pe site-ul său internet lista conglomeratelor financiare definite în conformitate cu articolul 2 primul paragraf punctul 16. Aceste informații sunt disponibile prin intermediul unei legături hipertext pe toate site-urile internet ale AES .

Denumirea fiecărei entități reglementate menționate la articolul 1 care face parte dintr-un conglomerat financiar este introdusă în lista pe care Comitetul comun o publică și actualizează pe site-ul său internet.

↓ 2002/87/CE

CAPITOLUL II

SUPRAVEGHEREA SUPLIMENTARĂ

SECȚIUNEA I

SFERA DE APLICARE

Articolul 5

Sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a entităților reglementate menționate la articolul 1

- (1) Fără să aducă atingere dispozițiilor în materie de supraveghere prevăzute de normele sectoriale, statele membre iau măsurile necesare pentru ca entitățile reglementate prevăzute la articolul 1 să facă obiectul unei supravegheri suplimentare, în măsura și în conformitate cu modalitățile prevăzute de prezenta directivă.
- (2) Entitățile reglementate menționate în continuare fac obiectul unei supravegheri suplimentare la nivelul conglomeratului financiar, în conformitate cu articolele 6 – 21:
- (a) orice entitate reglementată care se află la conducerea unui conglomerat financiar;

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 4 litera (a)

- (b) orice întreprindere reglementată a cărei întreprindere mamă este un holding financiar mixt cu sediul social în interiorul Uniunii;

↓ 2002/87/CE

- (c) orice entitate reglementată asociată unei alte entități din sectorul financiar prin relații de tipul celor menționate la articolul 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE.

În cazul în care un conglomerat financiar este un subgrup al unui alt conglomerat financiar care îndeplinește criteriile prevăzute la primul paragraf, statele membre pot aplica articolele 6 – 21 numai entităților reglementate din al doilea conglomerat financiar, iar orice trimitere din prezenta directivă la termenul „grup” și „conglomerat financiar” se interpretează în acest caz ca o trimitere la al doilea conglomerat.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 4 litera (b)

- (3) Orice entitate reglementată care nu face obiectul supravegherii suplimentare în temeiul alineatului (2), a cărei întreprindere mamă este o entitate reglementată sau un holding financiar mixt al cărui sediu social se află într-o țară terță face obiectul unei supravegheri suplimentare la nivelul conglomeratului financiar în măsura și în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 22.

↓ 2002/87/CE

(4) În cazul în care anumite persoane dețin o participație într-una sau mai multe entități reglementate sau sunt asociate prin participație cu aceste entități sau exercită asupra acestora o influență considerabilă fără a deține o participație sau fără a avea vreo legătură de participație cu acestea, în afară de cazurile prevăzute la alineatele (2) și (3), autoritățile competente implicate determină de comun acord și în conformitate cu legislația internă dacă și în ce măsură trebuie să se efectueze o supraveghere suplimentară a entităților reglementate ca și cum acestea ar constitui un conglomerat financiar.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 4 litera (c)
(adaptat)

Pentru a aplica o astfel de supraveghere suplimentară, cel puțin una dintre entități trebuie să fie o entitate reglementată menționată la articolul 1, iar condițiile prevăzute la articolul 2 primul paragraf punctele 16 litera (a) punctul (ii) ☒ sau ☒ 16 litera (b) punctul (ii) și la articolul 2 primul paragraf punctele 16 litera (a) punctul (iii) ☒ sau ☒ 16 litera (b) punctul (iii) trebuie să fie îndeplinite. Autoritățile competente implicate iau decizia ținând seama de obiectivele supravegherii suplimentare definite în prezenta directivă.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

În sensul aplicării dispozițiilor primului paragraf „grupurilor cooperative”, autoritățile competente trebuie să ia în considerare angajamentul financiar public contractat de grupurile ☒ respective ☒ față de alte entități financiare.

(5) Fără a se aduce atingere articolului 17, exercitarea supravegherii suplimentare la nivelul conglomeratului financiar nu implică în nici un caz obligația autorităților competente de a exercita o supraveghere individuală asupra holdingurilor financiare mixte, asupra entităților reglementate din țări terțe care aparțin unui conglomerat financiar sau asupra entităților nereglementate care aparțin unui conglomerat financiar.

SECȚIUNEA 2

SITUAȚIA FINANCIARĂ

Articolul 6

Rata de adecvare a capitalului propriu

(1) Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, se exercită o supraveghere suplimentară cu privire la rata de adecvare a capitalului entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar, în conformitate cu normele prevăzute de prezentul capitol secțiunea 3 articolul 9 alineatele (2) – (5) și în anexa I.

(2) Statele membre impun entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar să se asigure că dispun, la nivelul conglomeratului financiar, de capital propriu care să fie întotdeauna cel puțin echivalent cu cerințele în ceea ce privește rata de adecvare a capitalului propriu determinate în conformitate cu anexa I.

De asemenea, statele membre solicită ca entitățile reglementate să pună în aplicare o politică corespunzătoare în ceea ce privește rata de adecvare a capitalului propriu la nivelul conglomeratului financiar.

Cerințele menționate la primul și al doilea paragraf fac obiectul unui control prudential exercitat de coordonator în conformitate cu secțiunea 3 din prezentul capitol.

Coordonatorul se asigură că calculul menționat în primul paragraf se efectuează cel puțin o dată pe an, fie de către entitățile reglementate, fie de către holdingul financiar mixt.

Rezultatele calculului și datele relevante pe care acesta se bazează sunt înaintate coordonatorului de către entitatea reglementată în sensul articolului 1 care conduce conglomeratul financiar sau, dacă acesta nu are la conducere o entitate reglementată în sensul articolului 1, de către holdingul financiar mixt sau de către entitatea reglementată din cadrul conglomeratului financiar identificată de coordonator după consultarea celorlalte autorități competente implicate și a conglomeratului financiar.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 5

(3) Pentru a determina cerințele privind rata de adecvare a capitalului propriu menționată la alineatul (2) primul paragraf, entitățile menționate în continuare sunt cuprinse în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare în conformitate cu anexa I:

- (a) o instituție de credit, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii auxiliare;
- (b) o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare sau un holding de asigurare;
- (c) o societate de investiții;
- (d) un holding financiar mixt.

(4) În cazul în care cerințele suplimentare în ceea ce privește rata de adecvare a capitalului propriu al unui conglomerat financiar se calculează conform metodei nr. 1 (consolidare contabilă) menționată în anexa I la prezenta directivă, capitalul propriu și cerința de solvabilitate pentru entitățile din cadrul grupului se calculează aplicând normele sectoriale corespundente privind modul de realizare și amploarea consolidării, prevăzute în mod concret la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 221 din Directiva 2009/138/CE.

În cazul în care se aplică metoda nr. 2 (deducere și agregare) menționată în anexa I, la efectuarea calculului se ia în considerare cota proporțională deținută din capitalul subscris care este deținută direct sau indirect de întreprinderea mamă sau de întreprinderea care deține o participație într-o altă entitate din cadrul grupului.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

(5) Coordonatorul poate decide să nu includă o anumită entitate la calcularea cerințelor suplimentare în ceea ce privește rata de adecvare a capitalului propriu în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care entitatea se află într-o țară terță sau în care există obstacole de natură juridică ce împiedică transferul informațiilor necesare, fără a se aduce atingere normelor sectoriale care obligă autoritățile competente să refuze autorizarea în cazul în care există obstacole în exercitarea efectivă a funcției lor de supraveghere;
- (b) în cazul în care entitatea are o importanță neglijabilă din perspectiva obiectivelor urmărite de supravegherea suplimentară a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar;

- (c) în cazul în care includerea acesteia este inoportună sau poate determina o confuzie din perspectiva obiectivelor urmărite de supravegherea suplimentară.

Cu toate acestea, în cazul în care mai multe entități ar urma să fie excluse în temeiul primului paragraf litera (b), acestea trebuie incluse dacă, în mod colectiv, acestea prezintă o importanță care nu este de neglijat.

În cazul prevăzut la primul paragraf litera (c), coordonatorul consultă, cu excepția cazurilor de urgență, celelalte autorități competente implicate înainte de a adopta o decizie.

În cazul în care coordonatorul nu include o entitate reglementată în calcul într-unul din cazurile prevăzute la primul paragraf literele (b) și (c), autoritățile competente din statul membru în care entitatea își are sediul pot solicita entității care se află la conducerea conglomeratului financiar să furnizeze informații care să faciliteze supravegherea entității reglementate în cauză.

Articolul 7

Concentrarea riscurilor

(1) Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, supravegherea suplimentară privind concentrarea riscurilor entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar se exercită în conformitate cu normele prevăzute de prezentul capitol secțiunea 3 articolul 9 alineatele (2), (3) și (4) și în anexa II.

(2) Statele membre le solicită entităților reglementate sau holdingurilor financiare mixte să notifice coordonatorului, periodic și cel puțin o dată pe an, orice concentrare semnificativă a riscurilor la nivelul conglomeratului financiar, în conformitate cu normele prevăzute de prezentul articol și în anexa II. Informațiile necesare sunt înaintate coordonatorului de către entitatea reglementată în sensul articolului 1 care se află la conducerea conglomeratului financiar sau, în cazul în care la conducerea acestuia nu se află o entitate reglementată în sensul articolului 1, de către holdingul financiar mixt sau de către entitatea reglementată din cadrul conglomeratului financiar identificată de coordonator după consultarea celorlalte autorități competente implicate și a conglomeratului financiar.

Respectivele concentrări ale riscurilor fac obiectul unui control prudential exercitat de coordonator.

2011/89/UE art 2. pt. 6 litera (a)

(3) Până la realizarea unei coordonări ulterioare a legislației Uniunii, statele membre pot stabili limite cantitative, pot permite autorităților lor competente să stabilească limite cantitative, sau pot adopta alte măsuri de supraveghere care să permită atingerea obiectivelor urmărite de supravegherea suplimentară, în ceea ce privește orice concentrare a riscurilor la nivelul conglomeratului financiar.

2002/87/CE

(4) În cazul în care un conglomerat financiar este condus de un holding financiar mixt, normele sectoriale privind concentrarea riscurilor aplicabile sectorului financiar cel mai important în cadrul conglomeratului financiar, în măsura în care acestea există, se aplică întregului sector în cauză, inclusiv holdingului financiar mixt.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 6 litera (b)

(5) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune în vederea realizării convergenței practicilor de supraveghere în ceea ce privește aplicarea supravegherii suplimentare a concentrării riscurilor, în conformitate cu alineatele (1) – (4) de la prezentul articol. Pentru a se evita orice suprapunere, orientările generale asigură aplicarea uniformă a instrumentelor de supraveghere, astfel cum se prevede la prezentul articol, cu aplicarea articolelor 389 – 396 și 399 – 403 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și a articolului 244 din Directiva 2009/138/CE. Acestea elaborează orientări generale comune specifice privind aplicarea alineatelor (1) – (4) de la prezentul articol participațiilor conglomeratelor financiare în cazul în care dreptul național al societăților comerciale împiedică aplicarea articolului 18 alineatul (2) din prezenta directivă.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

Articolul 8

Tranzacțiile în interiorul grupului

(1) Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, se exercită o supraveghere suplimentară privind tranzacțiile în interiorul grupului realizate de entitățile reglementate care aparțin unui conglomerat financiar, în conformitate cu normele prevăzute de prezentul capitol secțiunea 3 articolul 9 alineatele (2), (3) și (4) și de anexa II.

(2) Statele membre solicită entităților reglementate sau holdingurilor financiare mixte să notifice coordonatorului, periodic și cel puțin o dată pe an, orice tranzacție semnificativă în interiorul grupului realizată de entitățile reglementate în cadrul conglomeratului financiar, în conformitate cu normele prevăzute de prezentul articol și în anexa II. În măsura în care pragurile menționate la anexa II primul paragraf ultima teză nu au fost stabilite, se consideră că o tranzacție în cadrul grupului este semnificativă în cazul în care valoarea acesteia depășește cel puțin 5 % din valoarea totală a cerințelor privind rata de adecvare a capitalului propriu la nivelul unui conglomerat financiar.

Informațiile necesare sunt înaintate coordonatorului de către entitatea reglementată în sensul articolului 1 care se află la conducerea conglomeratului financiar sau, în cazul în care la conducerea acestuia nu se află o entitate reglementată în sensul articolului 1, de către holdingul financiar mixt sau de către entitatea reglementată din cadrul conglomeratului financiar identificată de coordonator după consultarea celorlalte autorități competente implicate și a conglomeratului financiar.

☒ Respectivele ☒ tranzacții în interiorul grupului fac obiectul unui control prudential exercitat de coordonatorul care răspunde de supravegherea suplimentară, în conformitate cu secțiunea 3 din prezentul capitol.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 7 litera (a)

(3) Până la realizarea unei coordonări ulterioare a legislației Uniunii, statele membre pot stabili limite cantitative și cerințe calitative, pot permite autorităților lor competente să stabilească limite cantitative ori cerințe calitative, sau pot adopta alte măsuri de supraveghere care să permită atingerea obiectivelor urmărite de supravegherea suplimentară, în ceea ce

privește tranzacțiile în interiorul grupului realizate de entitățile reglementate din cadrul unui conglomerat financiar.

↓ 2002/87/CE

(4) În cazul în care un conglomerat financiar este condus de un holding financiar mixt, normele sectoriale privind tranzacțiile din interiorul grupului aplicabile sectorului financiar cel mai important în cadrul conglomeratului financiar se aplică întregului sector vizat, inclusiv holdingului financiar mixt.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 7 litera (b)

(5) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune în vederea realizării convergenței practicilor de supraveghere în ceea ce privește aplicarea supravegherii suplimentare a tranzacțiilor din interiorul grupului, în conformitate cu alineatele (1) – (4) de la prezentul articol. Pentru a se evita orice suprapunere, orientările generale asigură aplicarea uniformă a instrumentelor de supraveghere, astfel cum se prevede la prezentul articol, cu aplicarea articolului 245 din Directiva 2009/138/CE. Acestea elaborează orientări generale comune specifice privind aplicarea alineatelor (1) – (4) de la prezentul articol participațiilor conglomeratelor financiare în cazul în care dreptul național al societăților comerciale împiedică aplicarea articolului 18 alineatul (2) din prezenta directivă.

↓ 2002/87/CE

Articolul 9

Sisteme de control intern și proceduri de gestionare a riscurilor

- (1) Statele membre le impun entităților reglementate să dețină, la nivelul conglomeratului financiar, proceduri de gestionare a riscurilor, precum și sisteme corespunzătoare de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile sănătoase.
- (2) Procedurile de gestionare a riscurilor cuprind:
- (a) o gestiune sănătoasă și o bună conducere a activităților, inclusiv aprobarea și analiza periodică a strategiilor și politicilor, pentru totalitatea riscurilor asumate, de către organele de conducere corespunzătoare la nivelul conglomeratului financiar;
 - (b) politici corespunzătoare în ceea ce privește rata de adecvare a capitalului propriu pentru a anticipa impactul strategiilor de dezvoltare asupra profilului riscurilor și asupra cerințelor privind capitalul propriu stabilite în conformitate cu articolul 6 și anexa I;
 - (c) proceduri adecvate care să garanteze faptul că sistemele de supraveghere a riscurilor sunt adaptate organizației și că se iau toate măsurile pentru ca sistemele puse în aplicare în cadrul fiecărei întreprinderi care face obiectul supravegherii suplimentare să fie coerente, astfel încât riscurile să poată fi măsurate, supravegheate și ținute sub control la nivelul conglomeratului financiar;

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 2 (adaptat)

- (d) mecanisme în vigoare care să permită sprijinirea și elaborarea, după caz, a unor mecanisme și planuri de redresare și de soluționare corespunzătoare.

Mecanismele ☒ prevăzute la litera d) ☒ sunt actualizate periodic.

↓ 2002/87/CE

- (3) Sistemele de control intern cuprind:
- (a) sisteme corespunzătoare în ceea ce privește rata de adecvare a capitalului propriu care să permită identificarea și măsurarea tuturor riscurilor importante asumate, precum și stabilirea unui nivel al capitalului propriu adaptat la riscuri;
- (b) proceduri sănătoase de informare și de contabilitate care să permită identificarea, măsurarea, încadrarea și verificarea tranzacțiilor în interiorul grupului, precum și concentrarea riscurilor.
-

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 8 litera (a)

- (4) Statele membre se asigură că toate întreprinderile care fac obiectul supravegherii suplimentare în temeiul articolului 5 dispun de sisteme de control intern proprii care să permită producerea tuturor datelor și informațiilor relevante în scopul supravegherii suplimentare.

Statele membre solicită entităților reglementate, la nivelul conglomeratului financiar, să pună la dispoziția autorității lor competente în mod periodic, detalii privind structura juridică, precum și structura de conducere și organizațională, inclusiv a tuturor entităților reglementate, a filialelor nereglementate și a sucursalelor importante.

Statele membre solicită entităților reglementate să facă public, la nivelul conglomeratului financiar, anual, fie integral, fie prin intermediul unor referiri la informații echivalente, descrierea structurii lor juridice, precum și a structurii de conducere și organizaționale.

↓ 2002/87/CE

- (5) Procedurile și sistemele menționate la alineatele (1) – (4) fac obiectul unui control prudential exercitat de coordonator.
-

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 8 litera (b)

- (6) Autoritățile competente armonizează aplicarea supravegherii suplimentare a mecanismelor de control intern și a proceselor de gestionare a riscurilor prevăzute în prezentul articol cu procesele de supraveghere prevăzute la articolul 97 din Directiva 2013/36/UE și articolul 248 din Directiva 2009/138/CE. În acest scop, AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune în vederea realizării convergenței practicilor de supraveghere în ceea ce privește aplicarea supravegherii suplimentare a mecanismelor de control intern și a proceselor de gestionare a riscurilor, prevăzute la prezentul articol, precum și cu privire la coerența cu procesele de supraveghere prevăzute la articolul 97 din Directiva 2013/36/UE și articolul 248 din Directiva 2009/138/CE. Acestea elaborează orientări generale comune specifice privind aplicarea prezentului articol participațiilor conglomeratelor financiare

în cazul în care dreptul național al societăților comerciale împiedică aplicarea articolului 18 alineatul (2) din prezenta directivă.

↓ 2002/87/CE

SECȚIUNEA 3

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 3

MĂSURI DE FACILITARE A SUPRAVEGHERII SUPLIMENTARE ȘI COMPETENȚELE COMITETULUI COMUN

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 4

Articolul 10

Rolul Comitetului comun

Comitetul comun asigură o supraveghere și respectare transectorială și transfrontalieră coerentă a legislației Uniunii, în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 9 (adaptat)

Articolul 11

Simularea de criză

(1) Statele membre pot cere coordonatorului să asigure organizarea de simulări de criză periodice și adecvate pentru conglomeratele financiare. Acestea pot solicita autorităților competente în cauză să coopereze pe deplin cu coordonatorul.

(2) În scopul simulărilor de criză organizate pe întreg teritoriul Uniunii, AES pot, prin intermediul Comitetului comun și, în cooperare cu Comitetul european pentru risc sistemic, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010²¹ al Parlamentului European și al Consiliului, să elaboreze parametri suplimentari pentru simulările de criză, care să cuprindă riscurile specifice asociate conglomeratelor financiare, în conformitate cu Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010. Coordonatorul transmite Comitetului comun rezultatele simulării de criză.

²¹ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1092/oj>).

↓ 2002/87/CE

Articolul 12

Autoritatea competentă care răspunde de supravegherea suplimentară (coordonatorul)

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 5

(1) Pentru a asigura o supraveghere suplimentară adecvată a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar, se desemnează un coordonator unic, care răspunde de coordonarea și realizarea supravegherii suplimentare, din rândul autorităților competente din statele membre implicate, inclusiv cele din statul membru în care se află sediul social al holdingului financiar mixt. Identitatea coordonatorului se publică pe site-ul internet al Comitetul comun.

↓ 2002/87/CE

- (2) Desemnarea coordonatorului se realizează pe baza următoarelor criterii:
- (a) în cazul în care un conglomerat financiar este condus de o entitate reglementată, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă care a autorizat entitatea reglementată menționată anterior, în conformitate cu normele sectoriale aplicabile;
 - (b) în cazul în care un conglomerat financiar nu este condus de o entitate reglementată, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă selectată pe baza următoarelor principii:
 - (i) în cazul în care întreprinderea mamă a unei entități reglementate este un holding financiar mixt, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă care a autorizat entitatea reglementată în conformitate cu normele sectoriale aplicabile;
-

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 10
litera (a)

- (ii) în cazul în care cel puțin două entități reglementate care își au sediul social în Uniune au ca întreprindere mamă același holding financiar mixt, iar una din aceste entități a fost autorizată în statul membru în care holdingul financiar mixt își are sediul social, rolul de coordonator este exercitat de autoritatea competentă din statul membru care a autorizat entitatea reglementată în cauză;
-

↓ 2002/87/CE

în cazul în care mai multe entități reglementate care își desfășoară activitatea în diverse sectoare financiare au fost autorizate în statul membru în care își are sediul social holdingul financiar mixt, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă a entității reglementate care își desfășoară activitatea în sectorul financiar cel mai important;

în cazul în care un conglomerat financiar este condus de mai multe holdinguri financiare mixte care au sediul social în state membre diferite și în care în fiecare

din aceste state membre există o entitate reglementată, rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă a entității reglementate care prezintă cel mai ridicat bilanț total, dacă entitățile în cauză își desfășoară activitatea în același sector financiar, sau de autoritatea competentă a entității reglementate care își desfășoară activitatea în sectorul financiar cel mai important;

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 10
litera (b)

- (iii) în cazul în care cel puțin două entități reglementate care își au sediul social în Uniune au ca întreprindere mamă același holding financiar mixt, dar niciuna dintre aceste entități nu a fost autorizată în statul membru în care holdingul financiar mixt își are sediul social, rolul de coordonator este exercitat de autoritatea competentă care a autorizat entitatea reglementată care prezintă bilanțul total cel mai ridicat în sectorul financiar cel mai important;
-

↓ 2002/87/CE (adaptat)

- (iv) în cazul în care conglomeratul financiar este un grup care nu are la conducere o întreprindere mamă sau în orice alt caz rolul de coordonator este preluat de autoritatea competentă care a autorizat entitatea reglementată care prezintă bilanțul total cel mai ridicat din sectorul financiar cel mai important.

(3) În anumite cazuri speciale, autoritățile competente implicate pot deroga, de comun acord, de la criteriile prevăzute la alineatul (2) în cazul în care aplicarea acestora ar fi inadecvată, având în vedere structura conglomeratului și importanța relativă a activităților acestuia în diverse țări, și pot desemna o altă autoritate competentă în calitate de coordonator. Într-un astfel de caz, înainte de a lua decizia, autoritățile competente oferă conglomeratului posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la decizia în cauză.

Articolul 13

Sarcinile coordonatorului

- (1) Sarcinile atribuite coordonatorului în ceea ce privește supravegherea suplimentară sunt următoarele:
- (a) coordonarea colectării și diseminării informațiilor utile sau esențiale, în desfășurarea normală a activităților precum și în situații de urgență, inclusiv diseminarea informațiilor importante pentru supravegherea prudențială exercitată de o autoritate competentă în temeiul normelor sectoriale;
 - (b) asigurarea controlului prudențial și evaluarea situației financiare a unui conglomerat financiar;
 - (c) evaluarea aplicării normelor privind rata de adecvare a capitalului propriu, concentrarea riscurilor și tranzacțiile în interiorul grupului prevăzute la articolele 6, 7 și 8;
 - (d) evaluarea structurii, organizării și sistemelor de control intern ale conglomeratului financiar prevăzute la articolul 9;

- (e) planificarea și coordonarea activităților prudențiale, în desfășurarea normală a activităților precum și în situațiile de urgență, în colaborare cu autoritățile competente implicate;
 - (f) îndeplinirea altor sarcini și luarea celorlalte măsuri și decizii atribuite coordonatorului în temeiul prezentei directive sau în cadrul aplicării dispozițiilor acesteia.
-

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 6 (adaptat)

Pentru a facilita supravegherea suplimentară și pentru a-i oferi o bază juridică mai vastă, coordonatorul și celelalte autorități competente implicate și, după caz, celelalte autorități competente implicate încheie acorduri de coordonare. Aceste acorduri pot acorda sarcini suplimentare coordonatorului și pot preciza procedurile care trebuie urmate de către autoritățile competente implicate pentru a lua deciziile menționate la articolele 3 și 4, articolul 5 alineatul (4), articolul 6, articolul 14 alineatul (2) și articolele 20 și 22, precum și pentru a colabora cu alte autorități competente.

În conformitate cu procedura stabilită la articolul 8 și cu procedura prevăzută la articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientări comune în vederea convergenței practicilor de supraveghere cu privire la consistența acordurilor de coordonare a supravegherii în conformitate cu articolul 116 din Directiva 2013/36/UE și articolul 248 alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

(2) În cazul în care are nevoie de informații care au fost deja furnizate unei alte autorități competente în conformitate cu normele sectoriale, coordonatorul se adresează autorității respective , în măsura în care este posibil, pentru a evita suprapunerea informațiilor comunicate diferitelor autorități care participă la procesul de supraveghere.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 11
litera (a)

(3) Fără a se aduce atingere posibilității prevăzute de actele legislative ale Uniunii de a delega anumite competențe și responsabilități de supraveghere, prezența unui coordonator care are sarcini specifice privind supravegherea suplimentară a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar nu modifică cu nimic sarcinile și responsabilitățile care revin autorităților competente în temeiul normelor sectoriale.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 11
litera (b) (adaptat)

(4) Cooperarea impusă în cadrul prezentei secțiuni și exercitarea sarcinilor enumerate la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol și la articolul 14 și, condiționate de cerințele de confidențialitate și de compatibilitatea cu dreptul Uniunii, coordonarea și cooperarea corespunzătoare cu autoritățile de supraveghere relevante din țări terțe, atunci când este cazul, sunt realizate prin colegii înființate în temeiul articolului 116 din Directiva 2013/36/UE sau al articolului 248 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE.

Acordurile de coordonare menționate la alineatul (1) al doilea paragraf se reflectă în mod separat în acordurile scrise de coordonare existente în temeiul articolului 115 din Directiva 2013/36/UE sau al articolului 248 din Directiva 2009/138/CE. Coordonatorul, în calitate de președinte al unui colegiu înființat în temeiul articolului 116 din Directiva 2013/36/UE sau al articolului 248 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE, decide care dintre autoritățile competente implicate participă la o reuniune sau la orice altă activitate a colegiului respectiv.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

Articolul 14

Cooperarea și schimbul de informații între autoritățile competente

(1) Autoritățile competente care răspund de supravegherea entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar și autoritatea competentă desemnată drept coordonator pentru conglomeratul financiar în cauză colaborează strâns. Fără a se aduce atingere responsabilităților lor respective definite în normele sectoriale, autoritățile respective , indiferent dacă se află în același stat membru sau nu, fac schimb de orice informații esențiale sau utile în vederea îndeplinirii sarcinilor lor prudențiale respective în temeiul normelor sectoriale și al prezentei directive. În scopul respectiv , autoritățile competente și coordonatorul comunică, la cerere, orice informație utilă și, din proprie inițiativă, orice informație esențială.

Colaborarea respectivă cuprinde cel puțin colectarea și schimbul de informații cu privire la următoarele aspecte:

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 12

(a) identificarea structurii juridice a grupului, precum și a structurii de conducere și organizaționale, inclusiv a tuturor entităților reglementate, a filialelor nereglementate și a sucursalelor importante care aparțin unui conglomerat financiar, a acționarilor holdingurilor calificate de la ultimul nivel al societății mamă, precum și a autorităților competente ale entităților reglementate din cadrul grupului;

↓ 2002/87/CE

- (b) strategiile conglomeratului financiar;
- (c) situația financiară a conglomeratului financiar, în special în ceea ce privește rata de acoperire a capitalului propriu, tranzacțiile în interiorul grupului, concentrarea riscurilor și rentabilitatea;
- (d) principalii acționari ai conglomeratului financiar și conducătorii acestuia;
- (e) organizarea, gestionarea riscurilor și sistemele de control intern la nivelul conglomeratului financiar;
- (f) procedurile de colectare a informațiilor de la entitățile din conglomeratul financiar și de verificare a informațiilor menționate;
- (g) dificultățile întâmpinate de entitățile reglementate sau de alte entități din conglomeratul financiar care pot afecta grav entitățile reglementate menționate;

- (h) principalele sancțiuni și măsuri excepționale luate de autoritățile competente în conformitate cu normele sectoriale sau cu prezenta directivă.
-

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 7 (adaptat)

Autoritățile competente pot, de asemenea, ☒ în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 ☒ să facă schimb de informații cu autoritățile enumerate în continuare, după cum este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor lor respective, cu privire la entitățile reglementate care aparțin conglomeratului financiar, în conformitate cu normele sectoriale: băncile centrale, Sistemul European al Băncilor Centrale, Banca Centrală Europeană și Comitetul european pentru risc sistemic.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

(2) Fără a aduce atingere responsabilităților lor respective definite în normele sectoriale, autoritățile competente implicate se consultă reciproc cu privire la aspectele enumerate în continuare, înainte de a lua o decizie care vizează funcțiile prudențiale exercitate de celelalte autorități competente:

- (a) o modificare a structurii acționariatului, a organizării sau a conducerii entităților reglementate dintr-un conglomerat financiar care presupune aprobarea sau autorizarea de către autoritățile competente;
- (b) principalele sancțiuni sau măsuri excepționale luate de autoritățile competente.

O autoritate competentă poate decide să nu consulte omologii săi în caz de urgență sau în cazul în care o astfel de consultare ar putea compromite eficiența deciziilor sale. ☒ În cazul respectiv ☒, autoritatea competentă informează fără întârziere celelalte autorități competente.

(3) Coordonatorul poate invita autoritățile competente ale statului membru în care se află sediul social al întreprinderii mamă, autorități care nu exercită ele însele supravegherea suplimentară în conformitate cu articolul 12, să solicite întreprinderii mamă să le furnizeze toate informațiile utile în vederea îndeplinirii misiunii sale de coordonare, prevăzută la articolul 13, precum și să îi comunice informațiile menționate anterior.

În cazul în care informațiile menționate la articolul 18 alineatul (2) au fost deja comunicate unei autorități competente în temeiul normelor sectoriale, autoritățile competente care răspund de supravegherea suplimentară se pot adresa acestora pentru a obține informațiile în cauză.

(4) Statele membre autorizează autoritățile competente să facă schimbul de informații prevăzut la alineatele (1), (2) și (3), atât între ele cât și cu alte autorități. Colectarea sau deținerea informațiilor privind o entitate care aparține unui conglomerat financiar și care nu este o entitate reglementată nu implică nici o obligație, pentru autoritățile competente, de a juca un rol prudențial în raport cu entitatea vizată la nivel individual.

Informațiile primite în cadrul supravegherii suplimentare, în special orice informație vehiculată între autoritățile competente sau între acestea și alte autorități în conformitate cu prezenta directivă intră sub incidența normelor sectoriale privind secretul profesional și comunicarea informațiilor confidențiale.

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 8 (adaptat)

Articolul 15

Cooperarea și schimbul de informații cu Comitetul comun

- (1) Autoritățile competente cooperează cu Comitetul comun în sensul prezentei directive, în conformitate cu ☒ Regulamentele ☒ (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.
- (2) Autoritățile competente furnizează fără întârziere Comitetul comun toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor acestuia în conformitate articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 13

- (3) Coordonatorii pun la dispoziția Comitetului comun informațiile menționate la articolul 9 alineatul (4) și la articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a). Comitetul comun pune la dispoziția autorităților competente informații privind structura juridică, precum și structura de conducere și organizațională a conglomeratelor financiare.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 14

Articolul 16

Orientări generale comune

- (1) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune privind efectuarea evaluărilor de risc ale conglomeratelor financiare de către autoritatea competentă. Aceste orientări generale asigură, în special, că evaluările de risc conțin instrumente adecvate pentru a evalua riscurile de grup cu care se confruntă conglomeratele financiare.
- (2) AES emit, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune pentru dezvoltarea practicilor de supraveghere care să permită supravegherea suplimentară a holdingurilor financiare mixte pentru a completa în mod adecvat supravegherea unui grup în temeiul Directivei 2009/138/CE sau, după caz, supravegherea consolidată în temeiul Directivei 2013/36/UE. Respectivile orientări generale permit includerea tuturor riscurilor relevante în procesul de supraveghere, eliminând totodată potențialele suprapuneri prudențiale și de supraveghere.

↓ 2002/87/CE

Articolul 17

Organele de conducere ale holdingurilor financiare mixte

Statele membre solicită ca persoanele care administrează efectiv afacerile unui holding financiar mixt să prezinte buna reputație necesară și o experiență suficientă și corespunzătoare pentru a exercita aceste funcții.

Articolul 18

Accesul la informații

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 9

(1) Statele membre se asigură că nu există nici un obstacol juridic care să împiedice, pe teritoriul lor, persoanele fizice și juridice care intră sub incidența supravegherii suplimentare, fie că sunt entități reglementate sau nu, să facă schimb între ele de orice informații care ar fi pertinente pentru supravegherea suplimentară sau să facă schimb de informații în conformitate cu prezenta directivă și cu AES, în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, prin intermediul Comitetul comun când este cazul.

↓ 2002/87/CE

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente care au sarcina de a exercita supravegherea suplimentară au acces, în contactele lor directe sau indirecte cu entitățile, fie acestea reglementate sau nu, care aparțin unui conglomerat financiar, la orice informații care ar putea fi relevante pentru supravegherea suplimentară.

Articolul 19

Verificarea

În cazul în care, în cadrul aplicării prezentei directive, autoritățile competente doresc, în anumite cazuri, să verifice informațiile privind o entitate care aparține unui conglomerat financiar, indiferent dacă este reglementată sau nu, și care are sediul într-un alt stat membru, acestea solicită autorităților din celălalt stat membru să efectueze această verificare.

Autoritățile care primesc o astfel de solicitare îi dau curs, în limita competențelor lor, fie realizând chiar ele verificarea, fie autorizând un inspector sau un expert să o efectueze, fie acordând autorității care a înaintat cererea permisiunea de a efectua ea însăși verificarea.

În cazul în care nu efectuează ea însăși verificarea, autoritatea competentă care a formulat cererea poate participa la realizarea acesteia, dacă dorește.

Articolul 20

Măsuri de aplicare

În cazul în care entitățile reglementate din cadrul unui conglomerat financiar nu respectă cerințele prevăzute la articolele 6-9 sau în care cerințele în cauză sunt respectate dar, cu toate acestea, solvabilitatea entităților ar putea fi afectată, sau dacă tranzacțiile în interiorul grupului sau concentrările riscurilor amenință situația financiară a entităților reglementate în cauză, trebuie luate măsurile necesare pentru a remedia situația cât mai curând posibil:

- (a) de către coordonator, în ceea ce privește holdingurile financiare mixte;
- (b) de către autoritățile competente, în ceea ce privește entitățile reglementate; în acest scop, coordonatorul informează autoritățile competente menționate cu privire la aspectele constatate.

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 10

Fără a se aduce atingere articolului 21 alineatul (2), statele membre pot stabili măsurile pe care autoritățile competente le pot lua cu privire la holdingurile financiare mixte. În conformitate cu procedura prevăzută la articolele 16 și 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AES pot elabora, prin intermediul Comitetului comun, orientări pentru măsuri referitoare la holdingurile financiare mixte.

↓ 2002/87/CE

Autoritățile competente implicate, inclusiv coordonatorul, asigură coordonarea acțiunilor lor de supraveghere, dacă este necesar.

Articolul 21

Competențele suplimentare ale autorităților competente

(1) Până la realizarea unei armonizări și mai aprofundate a normelor sectoriale, statele membre își abilitază autoritățile competente să ia orice măsură prudencială considerată necesară pentru a preveni orice eludare a normelor sectoriale de către entitățile reglementate care aparțin unui conglomerat financiar sau pentru a remedia această situație.

(2) Fără să aducă atingere dispozițiilor lor de drept penal, statele membre se asigură că dispun de sancțiuni sau măsuri proprii pentru a pune capăt încălcărilor constatate sau pentru a elimina cauzele acestor încălcări care să poată fi impuse holdingurilor financiare mixte, sau celor care asigură conducerea efectivă a acestora, care încalcă actele cu putere de lege sau actele administrative adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive. În anumite cazuri, aceste măsuri pot implica intervenția instanțelor judecătorești. Autoritățile competente colaborează strâns pentru a se asigura că sancțiunile și măsurile aplicate au efectele scontate.

SECȚIUNEA 4

ȚĂRILE TERȚE

Articolul 22

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 15
litera (a)

Întreprinderi mamă cu sediul într-o țară terță

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 11
litera (a) (adaptat)

(1) Fără a se aduce atingere normelor sectoriale, unde se aplică articolul 5 alineatul (3), autoritățile competente verifică dacă entitățile reglementate a căror întreprindere-mamă are sediul central într-o țară terță sunt supuse de către o autoritatea competentă a acelei țări terțe la o supraveghere echivalentă cu cea prevăzută de prezenta directivă privind supravegherea suplimentară a entităților reglementate menționate la articolul 5 alineatul (2). Verificarea este

efectuată de autoritatea competentă care ar avea rolul de coordonator în cazul în care s-ar aplica criteriile stabilite la articolul 12 alineatul (2), la cererea întreprinderii-mamă sau a oricărei entități reglementate autorizate în cadrul Uniunii sau din proprie inițiativă.

Autoritatea competentă în cauză consultă celelalte autorități competente implicate și face toate eforturile necesare pentru a respecta orice orientări aplicabile, elaborate prin intermediul Comitetul comun, în conformitate cu articolele 16 și 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 11
litera (b) (adaptat)

(2) În cazul în care o autoritate competentă nu este de acord cu decizia luată de altă autoritate competentă în temeiul alineatului (1) al prezentului articol , se aplică articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

(3) În absența supravegherii echivalente menționate la alineatul (1) al prezentului articol , statele membre aplică entităților reglementate, prin analogie, dispozițiile privind supravegherea suplimentară a entităților reglementate menționate la articolul 5 alineatul (2). Autoritățile competente pot, de asemenea, recurge la una din metodele prevăzute la alineatul (3) al prezentului articol .

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 15
litera (b)

(4) Autoritățile competente pot aplica alte metode care să asigure supravegherea suplimentară corespunzătoare a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar. Aceste metode sunt aprobate de către coordonator, după consultarea celorlalte autorități competente relevante. Autoritățile competente pot solicita în mod special înființarea unui holding financiar mixt cu sediul social în Uniune și pot aplica prezenta directivă entităților reglementate din conglomeratul financiar condus de respectivul holding. Autoritățile competente se asigură că aceste metode îndeplinesc obiectivul de supraveghere suplimentară în conformitate cu prezenta directivă și informează celelalte autorități competente implicate și Comisia.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 16

Articolul 23

Cooperarea cu autoritățile competente din țările terțe

Articolul 48 alineatele (1) și (2) din Directiva 2013/36/UE și articolul 264 din Directiva 2009/138/CE se aplică *mutatis mutandis* în cazul negocierii de acorduri cu una sau mai multe țări terțe cu privire la modalitățile de exercitare a supravegherii suplimentare a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar.

↓ 2002/87/CE

CAPITOLUL III

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 17
litera (a)

ACTE DELEGATE ȘI MĂSURI DE PUNERE ÎN APLICARE

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 18
(adaptat)

Articolul 24

Competențe conferite Comisiei

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 28 în ceea ce privește adaptările tehnice care trebuie aduse prezentei directive în următoarele domenii:

- (a) formularea mai precisă a definițiilor prevăzute la articolul 2 pentru a lua în considerare evoluția piețelor financiare la aplicarea prezentei directive;
- (b) alinierea terminologiei și reformularea definițiilor din prezenta directivă în conformitate cu actele ulterioare ale Uniunii privind entitățile reglementate și aspectele conexe;
- (c) definirea mai precisă a metodelor de calcul ☒ stabilite ☒ la anexa I pentru a lua în considerare evoluția piețelor financiare și a tehnicilor prudentiale.

Aceste măsuri nu includ dispozițiile care fac obiectul competenței delegate și conferite Comisiei în ceea ce privește elementele enumerate la articolul 26.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

Articolul 25

Comitetul ☒ pentru conglomerate financiare ☒

- (1) Comisia este sprijinită de un Comitet pentru conglomerate financiare.
-

↓ 2010/78/UE art. 2 pt.14
litera (a) (adaptat)

- (2) AES, prin intermediul Comitetului comun, pot formula orientări ☒ comune ☒ pentru a stabili dacă regimurile de supraveghere suplimentară ale autorităților competente din țările terțe pot atinge obiectivele urmărite de supravegherea suplimentară, astfel cum sunt definite în prezenta directivă, în ceea ce privește entitățile reglementate dintr-un conglomerat financiar condus de o întreprindere care are sediul într-o țară terță. Comitetul comun reexaminează

periodic toate orientările de acest tip și ține seama de orice modificare a supravegherii suplimentare exercitate de autoritățile competente menționate anterior.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

(3) Statele membre informează Comitetul ☒ pentru conglomerate financiare ☒ cu privire la principiile pe care le aplică în ceea ce privește supravegherea suplimentară a tranzacțiilor în interiorul grupului și a concentrării riscurilor.

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 15

Articolul 26

Standarde tehnice

(1) În vederea garantării unei armonizări consecvente a prezentei directive, AES, în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, pot elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare cu privire la:

- (a) articolul 2 primul paragraf punctul 12, pentru a preciza aplicarea articolului 2_punctul 2_din Directiva 2013/34/UE în contextul prezentei directive;
 - (b) articolul 2 primul paragraf punctul 19, pentru a stabili procedura sau a preciza criteriile de stabilire a „autorităților competente relevante”;
 - (c) articolul 3 alineatul (4) pentru a preciza parametrii alternativi pentru identificarea unui conglomerat financiar;
-

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 20
litera (a)

(d) articolul 6 alineatul (2) în vederea asigurării unui format uniform (cu instrucțiunile) pentru raportare și a determinării frecvenței de raportare și, după caz, a datelor de raportare.

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 15
(adaptat)

Comisia ☒ este împuternicită să ☒ adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf ☒ al prezentului alineat ☒ în conformitate cu articolele 10 – 14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 20
litera (b) (adaptat)

(2) În vederea asigurării unei aplicări consecvente a dispozițiilor de la articolele 2, 7 și 8 și din anexa II, AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, un proiect de standarde tehnice de reglementare pentru stabilirea unei formulări mai precise a definițiilor ☒ stabilite ☒ la articolul 2 și pentru a coordona dispozițiile adoptate în temeiul articolelor 7 și 8 și al anexei II.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf ☒ al prezentului alineat ☒ în conformitate cu articolele 10 – 14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

↓ 2010/78/UE art 2. pt. 15
(adaptat)

(3) În vederea garantării condiții uniforme de aplicare a prezentei directive, AES, în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, pot elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la:

- (a) articolul 7 alineatul (2) pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a procedurilor de includere a elementelor din sfera definiției „concentrării riscurilor” în domeniul controlului prudential prevăzut la articolul 7 alineatul (2) al doilea paragraf;
- (b) articolul 8 alineatul (2) pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a procedurilor de includere a elementelor din sfera definiției „tranzacțiilor în interiorul grupului” în domeniul controlului prudential prevăzut la articolul 8 alineatul (2) al treilea paragraf;

Comisia adoptă standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf ☒ al prezentului alineat ☒, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

↓ 2013/36/UE art 150 litera (b)
(adaptat)

(4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a metodelor de calculare prevăzute în anexa I partea II din prezenta directivă, coroborată cu articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 228 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE, dar fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (4) din prezenta directivă, ☒ ... ☒ elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare cu privire la articolul 6 alineatul (2) din prezenta directivă.

Comisia ☒ este împuternicită să ☒ adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf ☒ al prezentului alineat ☒, în conformitate cu articolele 10 – 14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, respectiv.

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 21
(adaptat)

Articolul 27

Orientări generale comune

AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientările generale comune menționate la articolul 3 alineatul (9), articolul 7 alineatul (5), articolul 8 alineatul (5), articolul 9 alineatul (6), articolul 13 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 16 și articolul 25 alineatul (2) în conformitate cu procedura stabilită la articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 24 se conferă Comisiei pe o perioadă de patru ani de la 9 decembrie 2011. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 24 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 24 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

CAPITOLUL IV

ÎNTRERINDERILE DE ADMINISTRARE A INVESTIȚIILOR , ADMINISTRATORII FONDURILOR DE INVESTIȚII ALTERNATIVE ȘI PUNEREA LA DISPOZIȚIE A

INFORMAȚIILOR ÎN PUNCTUL UNIC DE ACCES EUROPEAN ☒

Articolul 29

Întreprinderile de administrare a investițiilor

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 22

- (1) Până la realizarea unei coordonări ulterioare a normelor sectoriale, statele membre se asigură că întreprinderile de administrare a investițiilor se încadrează:
- (a) în sfera de aplicare a supravegherii consolidate a instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții sau în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a întreprinderilor de asigurare care aparțin unui grup de asigurare;
 - (b) în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare în sensul prezentei directive, în cazul în care grupul este un conglomerat financiar;
 - (c) în procesul de identificare în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).
-

↓ 2002/87/CE (adaptat)

(2) În sensul aplicării alineatului (1), statele membre le permit autorităților lor competente sau le solicită să decidă care sunt normele sectoriale (sectorul bancar, sectorul asigurărilor sau sectorul serviciilor de investiții) conform cărora întreprinderile de administrare a investițiilor intră sub incidența supravegherii consolidate ☒ sau ☒ a supravegherii suplimentare menționate la alineatul (1) litera (a). În sensul prezentului ☒ alineat ☒, normele sectoriale relevante care prevăd sub ce formă și în ce măsură sunt cuprinse instituțiile financiare (în cazul în care întreprinderile de administrare a investițiilor intră în sfera de aplicare a supravegherii consolidate a instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții) și întreprinderile de reasigurare (în cazul în care întreprinderile de administrare a investițiilor intră în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a întreprinderilor de asigurare) se aplică *mutatis mutandis* întreprinderilor de administrare a investițiilor. În sensul supravegherii suplimentare menționate la alineatul (1) litera (b), întreprinderile de administrare a investițiilor sunt tratate ca și cum ar aparține sectorului în care se încadrează în conformitate cu alineatul (1) litera (a).

În sensul prezentei directive, în cazul în care o întreprindere de administrare a investițiilor face parte dintr-un conglomerat financiar, toate trimiterile la conceptul de entitate reglementată și toate trimiterile la conceptul de autorități competente sau de autorități competente implicate se înțeleg ca o trimitere la întreprinderile de administrare a investițiilor sau, respectiv, la autoritățile care răspund de supravegherea întreprinderilor de administrare a investițiilor. Prezenta dispoziție se aplică *mutatis mutandis* grupurilor menționate la alineatul (1) litera (a).

↓ 2011/89/UE art 2. pt. 23

Articolul 30

Administratorii fondurilor de investiții alternative

- (1) Până la realizarea unei coordonări ulterioare a normelor sectoriale, statele membre se asigură că administratorii fondurilor de investiții alternative se încadrează:

- (a) în sfera de aplicare a supravegherii consolidate a instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții sau în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a întreprinderilor de asigurare care aparțin unui grup de asigurare;
- (b) în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare în sensul prezentei directive, în cazul în care grupul este un conglomerat financiar; precum;
- (c) în procesul de identificare în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).

(2) În scopul aplicării alineatului (1), statele membre stabilesc sau le permit autorităților lor competente să decidă care sunt normele sectoriale (sectorul bancar, sectorul asigurărilor sau sectorul serviciilor de investiții) pe baza cărora administratorii fondurilor de investiții alternative intră sub incidența supravegherii consolidate sau a supravegherii suplimentare menționate la alineatul (1) litera (a). În sensul prezentului alineat, normele sectoriale relevante privind forma și gradul de includere al instituțiilor financiare se aplică *mutatis mutandis* administratorilor fondurilor de investiții alternative. În sensul supravegherii suplimentare menționate la alineatul (1) litera (b), administratorii fondurilor de investiții alternative sunt tratați ca făcând parte din sectorul în care se încadrează în conformitate cu alineatul (1) litera (a).

În sensul prezentei directive, în cazul în care un administrator de fonduri de investiții alternative face parte dintr-un conglomerat financiar, toate trimiterile la entitățile reglementate și la autoritățile competente relevante se înțeleg ca incluzând administratorii fondurilor de investiții alternative și autoritățile competente care răspund de supravegherea administratorilor fondurilor de investiții alternative. Această dispoziție se aplică *mutatis mutandis* grupurilor menționate la alineatul (1) litera (a).

↓ UE 2023/2864 art 1

Articolul 31

Punerea la dispoziție a informațiilor în punctul unic de acces european

(1) De la 10 ianuarie 2030, statele membre se asigură că, atunci când publică orice informație menționată la articolul 9 alineatul (4) din prezenta directivă, entitățile reglementate transmit în același timp informațiile respective organismului de colectare menționat la alineatul (3) de la prezentul articol pentru a fi puse la dispoziție în punctul unic de acces european (ESAP) înființat în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2859 al Parlamentului European și al Consiliului²².

Statele membre se asigură că informațiile respectă cerințele următoare:

- (a) sunt prezentate într-un format care permite extragerea de date, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2859, sau, în cazul în care acest lucru este prevăzut de dreptul Uniunii, într-un format prelucrabil automat, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 4 din regulamentul respectiv;
- (b) sunt însoțite de următoarele metadate:
 - (i) toate denumirile entității reglementate la care se referă informațiile;

²² Regulamentul (UE) 2023/2859 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 de înființare a unui punct unic de acces european care oferă acces centralizat la informațiile puse la dispoziția publicului relevante pentru serviciile financiare, pentru piețele de capital și pentru durabilitate (JO L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj>).

- (ii) identificatorul entității juridice al entității reglementate, astfel cum este precizat în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (UE) 2023/2859;
- (iii) categoria de dimensiune a entității reglementate, astfel cum este precizată în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (d) din regulamentul respectiv;
- (iv) tipul de informații, astfel cum sunt clasificate în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (c) din regulamentul respectiv;
- (v) o mențiune care să indice dacă informațiile conțin date cu caracter personal.

(2) În sensul alineatului (1) litera (b) punctul (ii), statele membre solicită entităților reglementate să obțină un identificator al entității juridice.

(3) În scopul punerii la dispoziție în ESAP a informațiilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, autoritatea competentă este organism de colectare, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2023/2859.

(4) În scopul colectării și gestionării eficiente a informațiilor transmise în conformitate cu alineatul (1), ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza următoarele:

- (a) orice alte metadate care trebuie să însoțească informațiile;
- (b) modul de structurare a datelor la nivelul informațiilor prezentate;
- (c) pentru ce informații este necesar un format prelucrabil automat și, în astfel de cazuri, ce format prelucrabil automat trebuie utilizat.

În sensul literei (c), ESMA evaluează avantajele și dezavantajele diferitelor formate prelucrabile automat și efectuează teste adecvate în condiții reale de utilizare.

ESMA prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5) Dacă este necesar, ESMA adoptă orientări pentru a se asigura că metadatele transmise în conformitate cu alineatul (4) primul paragraf litera (a) sunt corecte.

↓ 2002/87/CE

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 32

Raportul Comisiei

↓ 2025/2/UE art 3

Până la 31 decembrie 2027, Comisia evaluează, într-un raport către Parlamentul European și Consiliu, funcționarea prezentei directive și a Directivei 2009/138/CE cu privire la aspectele enumerate mai jos, ținând seama în special de tratamentul prudentțial al participației

transsectoriale în temeiul normelor sectoriale, în ceea ce privește condițiile de concurență echitabile:

- (a) dacă faptul că există întreprinderi de servicii financiare care fac obiectul supravegherii financiare în temeiul normelor sectoriale, dar care nu sunt enumerate în niciunul dintre sectoarele financiare identificate în prezenta directivă, creează condiții de concurență inechitabile între conglomeratele financiare;
- (b) dacă toate conglomeratele financiare pun în aplicare în mod consecvent norme care reglementează cerințele privind rata de adecvare a capitalului, inclusiv cele prevăzute în Regulamentul delegat (UE) nr. 342/2014 al Comisiei²³, și dacă normele respective impun cerințe cantitative generale comparabile conglomeratelor financiare, indiferent dacă principalul sector financiar al conglomeratului financiar este sectorul bancar, sectorul asigurărilor sau sectorul serviciilor de investiții;
- (c) dacă procesele de supraveghere, precum și alocarea mandatelor și a competențelor de asigurare a respectării legislației între coordonatori și autoritățile sectoriale de supraveghere, în special în ceea ce privește cerințele privind rata de adecvare a capitalului, sunt suficient de clare și armonizate pentru a se asigura faptul că cerințele privind rata de adecvare a capitalului sunt aplicate în mod eficace și consecvent în întreaga Uniune, indiferent de principalul sector financiar în care își desfășoară activitatea un conglomerat financiar;
- (d) dacă absența identificării unei întreprinderi căreia îi revine răspunderea finală pentru respectarea prezentei directive ridică probleme în ceea ce privește asigurarea unor condiții de concurență echitabile.



Articolul 33

Abrogarea

Directiva 2002/87/CE astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa III, partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și datele de aplicare a directivelor menționate în anexa III, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

↓ 2002/87/CE (adaptat)

Articolul 34

Intrarea în vigoare

²³ Regulamentul delegat (UE) nr. 342/2014 al Comisiei din 21 ianuarie 2014 de completare a Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru aplicarea metodelor de calculare a cerințelor privind rata de adecvare a capitalului pentru conglomeratele financiare (JO L 100, 3.4.2014, p. 1 ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/342/oj).

Prezenta directivă intră în vigoare ☒ în a douăzecea zi ☒ de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 35

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele